

INDEX TOMI SECUNDI.

Facta restitutione cessare reservationem. 13
 Si ob impotentiam non fiat, posse absolui Inquisitorem, & non tantum in casu mortis, & a quibus. Ibid.
 Quae regula illis circa acceptionem seruanda. 14
 Vt delegatis quid generaliter prohiberetur. 15
 Quid ut Ordinarij. 16
 Notanda regula pro obligatione restitutionis non strin-
 genda. Ibid.
 Poena non procedens rite in officio. 17
 Actum merè internum in illo non puniri. 18
 Duo tantum peccata commissiois vix sam credibilia in
 Clementina percelli. 19
 Omissionis tantum peccatum poena afficit, & id circa ha-
 refim. 20. Vbi quod ex negligentia, aut metu non
 procedens minime incurrit.
 Excommunicatio a quo tolli possit. 21
 Circa suspensionem diuersas sententiarum: & com-
 muniore circa Confessarium Ordinarium. Secus, si
 Ordinarius ipse incurrit, & tunc quid praestandum.
 Ibid. & 22
 In protractione causarum ut peccari contingat, &
 quando grane sit peccatum. 23
 Minuendam poenam iuxta carcerationis durationem.
 24
 S. Tribunali propria clementia. Ibid.
 Ex quorundam Doctorum sententia in casu alia praece-
 dens positio roborata. Ibid.
 Quid pro praesi. 25
 Circa ciuiles causas etiam grauius posse peccari. 26
 De obligatione circa Custodes. 27
 Et ad curandum ne incarcerati inter se colloquantur.
 Vbi de quibus agere cum illis Custodes possint. Et
 quod Clementina de incarceratis tantum pro heresi
 procedat, & quod vnus sufficiat Custos.
 Circa Qualificatorum electionem specialem in Indijs cur-
 ram adhibendam. 28. & 29. Vbi qualis sufficientia
 in illis requiratur, ob munus, cuius proprietates expli-
 cata. Pro illis etiam. 66. & seqq.
 In contractibus debere pretium commune seruari. 30
 Excessus vendentium non esse more alio non puniendos.
 31. Vbi notata nonnulla.
 Ad Tribunal qui non sint ex leui causa trahendi, & ad-
 mittendas excusationes quando iniurijs causam de-
 dere ministri, ac paternum deberi modum agendi
 seruari.
 Perniciosa scripta ut debeant prohibere, & quales in
 cura futuri. 32
 Supra Commissarios vigilandum ex graui obligatione.
 33. Vbi quod oporteat esse tales, ut S. Tribunal non
 reddant odiosum.
 Circa Concordata grauis obligatio. 34
 Eorum Capitula percurruntur additis Commentariolis.
 35. & seqq.
 Vbi aliqua peculiaris, & notata digna, vsque ad finem
 operis. Ibid. Index.
 Instructiones.
 Quam habeant obligandi vim. T. 14.7
 Interdictum.
 Impositum donec aliquid fiat, eo facto, cessat sine absolu-
 tione ab homine, sed non à iure. T. 15.22
 Præuilegium pro illo Societatis. T. 12.502
 Irregularitas.
 Non contrahitur ex actibus charitatis, & exhortatione
 ad illos, ex quo aliqui excusantur. T. 16.76
 Quae proprie contrahi ducatur. T. 19.73
 Quae ex defectu natalium an dici possit ex delicto.
 74

Ex defectu lenitatis an possit ab Episcopo dispensari. 75
 Vbi de homicidio in bello quid pro Indijs, & in defen-
 suo non incurri. 76. Vbi casus specialis.
 Iubilæum.
 Vide Indulgentiam.
 Index.
 Vt peccet, & ad restitutionem teneatur causarum deci-
 sionem protrahens. T. 20.26
 Quae sententia necessaria in illo. 29
 An aliquid accipere possit ob sententiam probabiliter pro-
 nuntiatam, cum potuerit sequi contrariam. 101
 Vide Munera.
 Iudicium.
 Iuxta ordinariè est accidentia formandum. T. 12.68
 Iuramentum.
 Episcoporum circa Patronatum Regum ut obliget. T. 13
 70. & 71
 Iurare ut possit subornatus pro Cathedra se nihil acce-
 pisse. T. 20.101
 Quid de alijs requisita omnia non habentibus, licet ha-
 beam substantia. 120. & 121
 Iurisdicção.
 Correctio probat iurisdictionem. T. 12.71
 Quae sit verè & proprie talis, & quotuplex. 72. Vbi
 an Rectores Seminariorum Superiores sint, de quibus
 Bulla Innocent. X. Ibid. & seqq.
 Delegata quae proprie sit. T. 13.45
 Et quod non obstat ordinariè. Ibid. Vbi de Prælege,
 Vicarijs Capitulis, & Alcaidij.
 Iustitia.
 Ad supremos iudices praecipue spectat. T. 20.33
 Vide Charitas, Parochus, Religiosus, Restitutio.
 L
 Labor.
 Vnde estimandus. T. 13.88
 Vide Beneficium, Præbendarius, Quarta.
 Lex.
 Quando fauorabilis, aut odiosa censenda. T. 12.46.
 & seqq.
 Ex illius ratione conicienda obligatio, quae intentionem
 legislatoris ostendit. 60
 Legum Pontificiarum obligatio grauis unde colligatur.
 285.
 Cum lex contra praesumentes loquitur, ut sit explicanda
 praesumptio. 286
 Verbum Oportet aliquando grauem in conscientia obli-
 gationem indicat. T. 16.19
 Lex poenalis quando extendatur propter identitatem ra-
 tionis. T. 20.77
 Quando secus, etiam in fauorem fidei. 12
 Libri.
 Esse filios, & pro eorum editione posse Episcopos expen-
 sas facere nihil congrue subtrahentes. T. 13.82
 Ad libros pro Quarta posse Parochos per excommunicati-
 onem compelli. T. 16.29. Pro alijs. n. 6.
 Libertas Ecclesiastica.
 Praxis quaedam circa obligationem Concordati non In-
 quisitionis, an sit contra illam.
 Licentia.
 Regis Catholici an sufficiat ut Religiosus ad Indias tran-
 sicens gaudeat praerogatijs Religionis, praesertim Indi-
 cis. T. 12.135
 Vide Præuilegium, & Religiosi.
 Lis.

INDEX TOMI SECUNDI.

Lis.
 Vide Iudex.
 Litteræ Apostolicae.
 Qualiter necessariae ad Episcoporum consecrationem, &c.
 T. 13.19.22. & seqq.
 Litterati.
 Quotoperè sint in Ecclesia necessarii. T. 18.42
 Ludus.
 Circa illum aliqua ad Clericos spectantia. T. 14.29
 & seqq.
 Alia magis generalia. 31. & 32. Vbi & de Episcopia.
 M
 Mandatum.
 Non esse mandatum Pontificis, quod ab eo igno-
 rante produci. T. 20.82
 MARIA Virgo.
 Illius excellentia concessione Indulgentiae specialis pro
 Imagine in Ecclesia Limana Societatis existente,
 Romæ missa, singulariter commendata. T. 12.
 506.
 Matrimonium.
 Quae facultas dispensandi circa illud Religiosis Societatis
 sit sine communicatione Generalis. T. 12.183
 Circa gradus iure naturae non prohibitos, probabiles opi-
 niones, pro coniugij Indorum, & aliorum conuerso-
 rum, non dissoluentis. 378. & seqq.
 Quomodo Ecclesia in eo dici possit dispensare. 381
 Polygamia an licita apud Infideles. Ibid.
 In cognatione spirituali an dispensatio esse possit, & pro
 illa extet praerogatiua. 384. & 385
 Casus specialis de contrahentibus inualide, ut sic impe-
 trans dispensationem. 397
 Matrimonia Gentilium Baptismo non solui. 399. Vbi
 quomodo cum eo sit baptizatum posse cum alia con-
 trahere si uxor conuerterit nequeat, aut e contra.
 Doctrina D. Pauli circa illud quatenus ab Ecclesia rece-
 pta. 400. & seqq.
 Vt stare queat cum procepto Christi non dimittendi
 uxorem. 401
 Peculiaris pro eo doctrina. 402. Vbi quomodo dici pos-
 sit Christum in eo dispensare, & quod matrimonium
 ex natura sua non sit indissolubile.
 Præuilegia circa praedicta quid conferant, cum ex iure
 videantur haberi. 403. & 404
 Dissolutio matrimonij in dicto casu an ex dispositione
 Christi, an ex Ecclesiae potestate contingat, & an sit
 ipso facto, vel Ecclesiae sententiam requirat, Ibid
 Concilia Limensia quid circa praedicta disponant. 405
 Quae spes conuersionis in coniuge non conuerso sufficiat.
 406
 Conuersus an possit cohabitare cum infideli. Id aliquos
 negare. 407
 Contrarium statuitur. 408. & seqq. Vbi quod Aposto-
 lus non Consilio tantum, sed procepto usus.
 Semestris à Concilio praedictis designati non esse obliga-
 tionem iuxta praerogatiua. 411
 An currat in fauorem coniugis infidelis. 412. Vbi quod
 coniux sine culpa potest coniugij iure priuari.
 Quod scandalum charitatis, propter quod stare dissolutio
 potest. 413. Vbi an cohabitatio ultra semestre con-
 sului aut praecipui possit.
 Circa conuersum plures uxores habentem, ut cum qua-
 libet ex conuersis contrahere possit, decisio Pij V. 414
 & seqq.

Apud Indos non videri vera matrimonia fuisse. 415
 Vbi quid in more apud Mexicanos. 415
 In dubio an in fauorem matrimonij inclinandum. 416
 Quando impedimentum petendi debium oritur ex ince-
 stu, potens dispensare in matrimonio, potest etiam in
 illo, sine nouo praerogatiua. 476
 Ex copula cum consanguinea ultra secundum gradum
 non oriri impedimentum dictum. Ibid
 An ex incestu oculo. Quod Indis praesertim fauet.
 Ibidem.
 Causas Matrimoniales debent Episcopi per se tractare,
 & praesertim diuorij. 80. & seqq.
 Quanta diligentia postrema ista discutienda. 84
 Mestizi.
 Ad Sacros Ordines & Beneficia raro admittendos. T.
 19.69.
 Per leges Regis à publicis minoribus arcentur. Ibid.
 Vbi & salutare monitum Concilij tertij Limensis
 circa illos.
 Metus.
 Qualis debeat censi grauis, & cadens in constantem
 virum. T. 20.122. Vbi & de precibus, de qui-
 bus & 124.
 Missa.
 Pro illa decentior locus publicus, quam domus priuata.
 232
 Quo tempore dici queat, & quid per praerogatiua habeat-
 ur. 237. & seqq. Vbi notanda multa. Ibi Index
 marginalis.
 Particula an sumi post purificationem possint. 163. &
 243. ac seqq. Vbi multa situ digna. Ibi Index.
 Dnus dicitur Missas an possit purificationem in priori
 sumere. 250. & 251
 De obligatione non sumendi illam in Missis Natalis D.
 Ibid.
 Quando sine praerogatiua plures dici queant. 275. Vbi de
 gradu necessitatis plura.
 Pro Indijs praedicta militare. 276. Vbi & pro alijs do-
 ctrina.
 Contra nuperum abusum in Indijs dicendi duas Missas.
 280. & seqq.
 Quomodo obedientia circa non dicendam Missam gra-
 uior Deo sit quam illa. 291. & 292. cum notanda
 doctrina.
 Quo tempore celebrari sine praerogatiua possit ad dandum
 viaticum. 441
 Pro applicatione fructus Sacerdoti respondentis non posse
 accipi speciale stipendium. Nec pro Missa nuptiali.
 T. 16.7. Vbi an Missa possint à Concilio anteceden-
 ter applicari.
 Missarum à Testatoribus relictarum non posse stipen-
 dium auferri. 23. Vbi & alia, ac de Collectore.
 De sumptione Tabachi ante Missam prohibita, vide Ta-
 bachus, & 92. ac seqq.
 Decretum Pij V. de obseruandis in illa, & circa Pacem
 quid ex Concilio Limensi, & Rubricis Missalis. 206
 & 207. Vbi quod obligatio sit sub mortali.
 Circa obseruantiam Rubricarum idem statuitur. 100.
 & 111. Vbi circa Diane Assertionem quaedam ad-
 notata.
 Vsum Patene contra prohibitionem esse mortalem, sicut
 sine consecratione. 112
 Pacem sceminis per Ministrum deferri similiter. 113. Vbi
 quando Rubrica videatur grauius obligatoria, &
 quod nequeant in Missis ministrare.
 Quae obligatio in Religiosis circa Pacem per Ministrum
 sacrum. 115
 Puellas

INDEX TOMI SECUNDI.

Puellas cantatrices in Choro nequeunt Parochi sustinere sub reatu graui. 116. ubi quod Episcopi id debent prohibere. Vide Sacerdos, ubi plura circa stipendium. Monialis. Frui privilegij virorum. T. 12. 138. ubi de Indici. A suo degenerare nomine colloquij secularium assistentes. T. 14. 28. ubi de indecenti concentu. Circa earum clausuram & egressum quid possint Episcopi & Vicarij, ac Capitalum Sede Vacante. T. 19. 89. & seqq. Mors. Post mortem Prælatorum quæ potestas Vicarij, & Ministris. T. 12. 87. & 88. Mortuus. Vide Parochus. Munera. Quæ possint iudices Ecclesiastici accipere. T. 14. 33. De obligatione restitutionis. 34. ubi notanda regula ad agnoscendam gratiam donationem. Pro eodem plura. T. 20. 15. & 16. Ad redimendam vexationem, ut dari possint. T. 20. 96. ubi quando hæc doctrina procedat. Subornationem non posse subornatione depelli in Beneficiorum oppositione. Ibid. Munerum nomine vim & fraudem non venire. 108.

N

Negotiatio. Quid dicantur, sicut & Mercatores. T. 20. 48. Neophytus. Quotales dicantur. T. 12. 443. & 461. ubi quomodo ab Indis, & reductis distinguantur, de quo & 476. Notarius. Episcoporum Notarij an laici esse debeant. T. 19. 90. An si tales, puniti à laicis iudicibus possint in officio delinquentes. Ibid. Præxim id Prætoriorum amplecti. 91. Vide Officium. Notorium. Notorietas criminis ut necessaria ad procedendum contra Clericum. T. 14. 16. & seqq.

O

Obedientia. Vide Missa, & Parochus Religiosus. Oblationes. Ad illas non teneri Indos, neque alios generaliter loquendo. T. 12. 458. Neque ratione consuetudinis. 459. Parochus ad restitutionem teneri. Ibid. De intolerando circa hoc quorundam abusu. Ibid. De illis ut possint Episcopi disponere. T. 19. 79. Occasio. Peccati occasio quando non sit graue peccatum. T. 16. 55. Præcidendas illas etiam cum genuit ex dolore. 59. Officium. Officia Notarij, Fiscalis, & alia ministerij sui, non posse ab Episcopis vendi. T. 13. 86. & 87. Non esse eorum dominos. 88. ubi de obligatione restitutionis.

Onus Eleemosynæ ex gratitudine imponi posse. 89. ubi doctrina ex probabilibus opinionibus circa gratitudinem. Officium diuinum. Vide Horæ Canonica. Opinio. Probabili in usu Sacramentorum quando uti non liceat. T. 13. 30. Non esse probabilem, quæ tenet Pontificem non posse circa tres Episcopos pro Consecratione necessarios dispensare. 33. & seq. Opinionem aliquando probabilem posse improbabili reddi, auctoritate Pontificis accedente. em. Vide Capitulum, Matrimonium, & alibi. Oracula viuæ vocis. Vide Viuæ vocis oracula. Oratorium. Priuilegium circa benedictionem. T. 12. 261. Ordo sacer. Etas pro illo quomodo computanda. T. 12. 59. Indis an possit conferri. 368. Pro dispensatione ad illos, vide Dispensatio, & Capitulum. Prima tonsura an sit Ordo. T. 19. 66.

P

Papa. Ex falsis informationibus aliquando minus conuenientia constituit. T. 12. 40. Studiosus seruandis aliorum iurisdictionibus. 290. Vide Bullas, Capitulum, Episcopus, Lex, Opinio, Priuilegium, & sæpe alibi. Parochus. Dimisso officio posse ut approbatum se gerere, probabilis opinio. T. 12. 190. Quo priuilegio generaliter gaudent omnes Indorum Parochi. 195. Sine priuilegio duas Missas celebrare ut possint. 275. Parochi Indorum ad manifestanda Indis priuilegia circa Festa. 426. & 427. Quam graue peccatorum pondus super se tollant, communionem, Indis præsertim, denegantes. 436. & T. 16. 51. & 78. Ex doctrina defectu qua obligatio restitutionis. T. 12. 459. De obligatione residendi. T. 14. 4. De peculiari Indiarum. 5. Etiam si vicarium habeant, per se in multis debere administrare. 6. & 7. ubi notanda alijua. Quomodo diuino cultui animarum sit cura præferenda. 10. Ad ornatum Ecclesiæ teneri. T. 15. 32. ubi de Indis specialiter. Parochos Hispanorum & Indicorum pariter horum linguam scire debere. T. 16. 1. & id sub mortali. Eiusmodi ex defectu per alios supplendo non valere. 2. Requirit peritiam pro Confessarij munere, & predicatione. 3. & seqq. ubi de predicatione an præstari per alios possit. Hispanorum Parochos ad omnia teneri, quæ generaliter pro Parochis sunt statuta, & id præ alijs. 6. Illa percurruntur. Ibid. ubi quod ad Missas dicendas etiam diebus non festiuis. 5. 11. Debere illas pro Parochianis dicere. 7. ubi specialia quadam.

INDEX TOMI SECUNDI.

Confessiones quando audire teneantur, & Eucharistiam ministrare. 8. Turpia in sonis & actionibus, ac comestationibus ab Ecclesia arcere. 9. ubi quid circa comestationem liceat. Lectioni insistere etiam obligati. Ibid. An plures Parochi esse eiusdem Parochiæ queant. 10. & seqq. Vfus Gallie. 11. An Parochi sint sponsi. 13. An teneantur ad restitutionem non recitantes officium sacrum. 15. & seqq. Quo Rituali utendum. 19. Peccari grauius in altercationibus cum Religiosis circa funerals. 20. Et iniuria erga Aethiopes, circa quos quæ præstanda. 21. & 22. Circa Missas à Testatoribus relictas notanda doctrina. 23. 32. & seqq. Circa oblationes. 41. & 42. Parochi Indorum ut scire eorum linguam teneantur. 43. Speciale dubium circa casum peculiarem, non an inuenire Prorege iudicio Capituli circa illam, & ad examen in Curia nominatos compellente. Ibid. & seqq. Predicandum Indis. 49. Non extorquendas oblationes. Ibid. Ad restitutionem ob non recitatum officium quæ obligatio. Ibid. ubi & quid circa contractionem. Ad omnia teneri Parochis communia. 50. ubi quid ad usum Ritualis Romani, & quid si desit, & de habitibus decentia, ac vitæ exemplo. Circa cohabitationem seminarum. 52. & seqq. Circa Baptisum infantrum obligatio. 59. & seqq. Teneri Indos audire confiteri volentes etiam extra tempus præcepti. 71. Ad infirmos tendere, etiam cum notabili detrimento. 72. & 73. ubi varia sententia circa alios, & de generali obligatione circa rusticos, etiam cum vitæ periculo. Subleuationem debere esse cum certa spe. 74. Quod ex doctrina Card. Toleti confirmatum. 75. Non teneri ad recedentes pro libitu, & quid cum talibus faciendum. 76. Qualiter se gerere debeant Confessiones Indorum audientes. 77. Circa Eucharistiam obligationes. 78. & 79. Circa dispositionem pro Confirmatione. 80. ubi notandum circa cognationem spirituales. Teneri ad conferendam Extremam unctionem, circa quod aliqua. 81. & 82. Pro administratione Matrimonij & benedictionibus, nihil accipi posse. 83. ubi fauorabilis limitatio. Rituale Romanum circa ritus nuptiales obseruandum. 84. ubi quod quadam ex Rituali Toletano contraria possunt sustineri, scilicet prius sponsam interrogandam, & circa iungendas manus. Nuptias ebrietatibus non incestandis, pro quo Parochorum obligatio. 85. ubi an timore sententium excusandi, & quod in Indis exhortationes ad continentiam valeant, pro quo exemplum. Quid circa permissionem quadam Parochi, & benedictionem mense crapularis. Ibid. Debere assistere morituris etiam cum graui incommodo. 86. Et indulgentias applicare, præsertim Cruciatæ, idque ex charitate & iustitia. 87. Ex Indorum obuentium bonis nihil usurpandum, neque quintam partem pro eis applicandam, ad quod

neque heredes tenentur. 88. ubi aliqua pro eo Indicarum Synodorum sanctiones, & pro restitutione doctrina. Grauius peccare ad expugnationes obeuntes. 89. ubi & pena excommunicationis cum notanda limitatione. In Missæ celebratione debere ritus in Missali contentos penitus obseruare. 107. Parochus Religiosus. Generaliter loquendo conueniens esse ut Religiosi Parochi Indorum sint. T. 17. 1. Præsertim recens conuersorum ab ipsis. 2. Et etiam si stabilita iam fide melius sit per illos promouenda. 3. Si secus, ab eo esse cauendum ministerio. 4. Et sic statuendis non posse Religiosos relictari. 5. Patrum Mexicanorum sententiâ comprobatur. 5. & 6. Quid de Societate IESV. 7. & 8. An ex charitate, vel ex iustitiâ administrant. 9. Cum distinctione responsio. In seqq. Si ex charitate, non teneri ad damna ex defectu aliorum, à quibus emittantur, ut probabile proponitur. 11. Quomodo à Regibus imponi obligatio iustitiæ possit. 13. & 14. ubi Pij V. verba declarata. Ex obligatione tali qua in speciali sequantur. 15. Esse proprie Beneficia, quæ illis deseruntur. 18. & seqq. Quomodo perpetua. 20. & 21. ubi quod & illorum habeant proprietatem, & non tantum præcarium. Praxis Canonica Institutionis, cui se Societas IESV submisit, sic Regia urgente iustione. 22. Iuxta Pontificia decreta, Religiosi nequeunt curam animarum gerere independentes ab Ordinarijs. 23. Non repugnare institutionem, quæ alacrumque sint Beneficia dicta, quia dantur in Titulum. 24. Probabilis resolutio in fauorem Religiosorum. 25. Examen pro illis non esse necessarium, sed notitiam sufficienti sufficere. 26. Peccare grauius sine approbatione Episcopi, Parochialem curam suscipientes. 27. ubi qualis obligatio restitutionis. Pro nouâ Parochiâ quando repetendum examen. 28. Quid in eodem Episcopatu, quando diuersa est lingua. 29. Defectum sufficienti non esse necessarium plene probari. 30. Supplentes non indigere speciali approbatione. Vbi quod vacationum tempus non sit prorogandum, & quantum esse possit: quid ex Tridentino. 31. An Prælati debeant eligere meliores. 32. & seqq. Quid circa præxim ad vitandos scrupulos, cum doctrina scitu digna. 35. Abusum nominandi imperitis idiomatis, & socium peritum assignandi, esse damnabilem. 36. ubi notatum digna. Religiosus an possit ad Curatâ dictâ compelli. 33. & seqq. Societatis posse, ob amplissimam, quam profitetur, obedientiam. 41. & 42. ubi quod & ad Indias mitti. Ad visitationem qualiter teneantur. 43. & seqq. T. 20. 75. Adnotatio peculiaris circa crimina personalia, & etiam ad officium spectantia. T. 17. 45. Non peccare grauius visitantes, si circa mores aliquoties inquirant, ut admoneant Prælatos. 46. ubi quomodo id secretò faciendum.